

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **M. J.**, bytom M., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, **o invalidný dôchodok**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. júla 2007, č.k. 3Sd/274/2006-78, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10. júla 2007, č.k. 3Sd/274/2006-78, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. X. z 24. apríla 2006 - ktorým odporkyňa podľa § 273 ods. 5 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) priznala navrhovateľovi

starobný dôchodok od 1. januára 2005 v sume 2.909,- Sk mesačne, ktorý mu zároveň podľa § 293e zák.č. 461/2003 Z.z. od výplatného termínu dôchodku v júli 2005 zvýšila na sumu 3.206,- Sk mesačne - vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní rozhodnutia odporkyne a navrhovateľom predložených listinných dôkazov, súd dospel k záveru, že odporkyňa vo veci rozhodla na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné na základe nedostatku dôvodov. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že odporkyňa sa napriek trvalým námietkam navrhovateľa otázkou aplikácie príslušných ustanovení zákona č. 87/1991 Zb. o mimosúdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák.č. 87/1991 Zb.“) absolútne nezaoberala a tvrdenia navrhovateľa ignorovala. Súd v rámci odôvodnenia rozsudku tiež uviedol, že uveril navrhovateľovi, že listinné dôkazy, ktoré boli predložené súdu, navrhovateľ predložil aj odporkyňi, a ak došlo k ich strate, nič nebránilo odporkyňi v tom, aby navrhovateľa opätovne vyzvala na ich predloženie, resp. sama vykonala vo veci dokazovanie podľa ustanovení zák.č. 461/2003 Z.z. S poukazom na uvedené je odporkyňa v ďalšom konaní povinná vyzvať navrhovateľa, aby bezodkladne predložil všetky listinné dôkazy vo vzťahu k aplikácii zákona č. 87/1991 Zb., tieto predložené listinné dôkazy správne posúdiť, dať možnosť navrhovateľovi, aby sa k listinným podkladom rozhodnutia písomne vyjadril a len po takto doplnenom dokazovaní bude môcť vo veci správne a zákonne rozhodnúť.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa. Odôvodnila ho v podstate tým, že krajský súd vychádzal pri rozhodovaní z nedostatočne zisteného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporkyňa zdôraznila, že pre zanovitosť navrhovateľa a jeho neochotu predložiť relevantné dôkazy doteraz nemôže opätovne posúdiť jeho nároky na dôchodok, pričom krajský súd uveril jeho tvrdeniam o predložení dôkazov a k jej dôkazom vôbec neprihliadal. Krajský súd podľa odporkyne „išiel vo svojom odôvodnení tak ďaleko, že ju poučil o tom, že ak sa uvedené dôkazy stratili nič jej nebránilo, aby navrhovateľa vyzvala na ich opätovné predloženie“ a teda prejedlikoval, že dôkazy stratila, pričom o tom nemal žiadne dôkazy. V tejto súvislosti poukázala na nerovnoprávne postavenie sporových strán v spore, keď krajský súd bezdôvodne prihliadal iba k tvrdeniam navrhovateľa. Odporkyňa ďalej uviedla, že navrhovateľ svojím nekonaním, nespôlpracovaním s ňou spôsobuje priet'ahy v konaní,

zbytočné súdne spory a sám seba uvádza do zlej sociálnej situácie. Pri riadnej spolupráci navrhovateľa s odporkyňou by bolo o jeho dôchodkových nárokoch dávno rozhodnuté, bez zbytočných súdnych sporov. Odporkyňa vyjadrila nesúhlas s názorom súdu, že ignorovala námietky navrhovateľa, ale práve naopak navrhovateľ ignoroval ju a nepreukázal, že jej uvedené dôkazy predložil. Zároveň poukázala na skutočnosť, že krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, hoci súčasne napadnuté rozhodnutie podrobne preskúmal vo všetkých jeho častiach. Uvedenú skutočnosť vyplývajúcu z obsahu odôvodnenia rozsudku krajského súdu považovala za zjavný rozpor, a preto je odôvodnenie rozsudku zmätočné. Vzhľadom na daný skutkový a právny stav navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, nakoľko odporkyňa ku dňu vydania rozhodnutia a ani po jeho vydaní do podania odvolania, bez vlastnej viny nemohla prihliadať k dôkazom, ktoré navrhovateľ predložil až súdu.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne uviedol, že tvrdenie odporkyne, že s ňou nespolupracoval vo veci vybavenia jeho dôchodkových záležitostí a že nepredkladal listinné dôkazy o nezákonnom prepúšťaní z práce, nezákonnej väzbe a rehabilitácii v OÚNZ v Prešove a v KÚNZ v Košiciach, nezodpovedajú pravde. Zdôraznil, že požadované doklady odovzdal osobne do podateľne odporkyne, ako aj jej pobočky v Prešove. Podľa názoru navrhovateľa napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd tento rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech.

Z podkladov spisu je zrejmé, že navrhovateľ - za účelom preukázania ním požadovaného započítania doby zamestnania pre účely priznania starobného dôchodku - v priebehu konania pred súdom (15. mája 2007) predložil doklady týkajúce sa jeho mimosúdnej rehabilitácie, ako aj pracovnoprávných sporov. Taktiež z pripojeného dávkového spisu odporkyne vyplýva, že na výzvu odporkyne zo 6. septembra 2007 jej navrhovateľ predložil potrebné dôkazy pre rozhodnutie vo veci vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp.zn. 9Sd 6/2006 - kde predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti

rozhodnutia odporkyne č. X. z 11. októbra 2006, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok - a to:

- rozsudok Okresného súdu v Prešove, č.k. 13 C 1733/1976-22 z 2. mája 1977 o neplatnosť výpovede v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č.k. 11 Co 444/1977 z 3. augusta 1977,
- prípis riaditeľa OÚNZ v Prešove z 30. októbra 1990 Doc. MUDr. A. B., CSc., z ktorého vyplýva, že na základe stanoviska odboru kontroly a sťažností v súčinnosti s právnym odborom OÚNZ mu bola daná výpoveď zo strany organizácie v rozpore s právnymi predpismi pre politické postoje v roku 1968, a preto bol prehlásený navrhovateľ za rehabilitovaného,
- rozhodnutie rehabilitačnej komisie KÚNZ Košice zo 17. novembra 1990 o tom, že rehabilitačná komisia pri KÚNZ Košice na svojom zasadnutí 7. novembra 1990 prejedнала žiadosť navrhovateľa o rehabilitáciu a po vypočutí svedka vydala rozhodnutie a vyslovila navrhovateľovi plnú rehabilitáciu.

Na základe uvedeného možno jednoznačne konštatovať, že odporkyňa, ktorá mala vedomosť o horeuvedených skutočnostiach aj z iných konaní vedených v dávkových veciach navrhovateľa, na tieto vôbec neprihliadla a napadnuté rozhodnutie vydala na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V ďalšom konaní bude povinnosťou odporkyne rozhodnúť opätovne o žiadosti navrhovateľa z 11. januára 2006 (ktorou sa domáhal priznania starobného dôchodku od 1. januára 2005), pričom pri rozhodovaní prihliadne aj na navrhovateľom tvrdené skutočnosti ohľadne neplatného rozviazania pracovného pomeru na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ako aj nezákonného rozviazania pracovného pomeru pre politické postoje v roku 1968 v intenciách § 24 zák.č. 87/1991 Zb. Odporkyňa svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom odôvodní, aby bolo zrejmé, či a v akom rozsahu sa vysporiadala s dôkazmi predloženými navrhovateľom.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolací súd nepriznal, pretože úspešný navrhovateľ si v odvolacom konaní náhradu trov neuplatnil a odporkyňa nemala v odvolacom konaní úspech (§ 224 ods. 1, § 250k ods. 1, § 250l ods. 2 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová